

Проблемът за бездетието е от особена важност за всяко циганско/ромско семейство - ако няма деца, няма кой да се грижи за възрастните и болните, няма кой да продължи рода. За тях е неестествено да нямат деца. Ето защо свекървата ревностно и настойчиво изисква от снахите си да родят по три-четири, че и повече деца, за да са сигурни не само, че джинсът ще има продължение, а и на стари години ще има кой да се грижи за тях. Булката трябва да покаже своята детеродна способност по най-убедителния начин – да роди дете възможно най-бързо. Младата жена трябва да забременее до година от сватбата, в противен случай свекървата започва да търси причините. И тъй като преди всичко се счита, че бездетната е уроцасана /”назари лиляс”, направена й е магия от лоши хора /”керла и магия”, която трябва да се развали, тя първо се води при баячки, врачки, знаярки. Започват да я церят - най-често това става чрез завиване на пъпа, като всички цигански/ромски групи смятат, че това е основната причина за безплодието. Самото развиване може да се получи при вдигане на тежко или при прекарана тежка болест. Бабата дава на жената още да пие отвара от различни билки, на които предварително е баяла. Вярват, че те могат да развържат жената, да развалят магията /”аравела и магия”/ и тя да започне да ражда (“тракийски” калайджии, кардарashi, лахо, фичери).

А ето как се лекуват българки: „Бездетките щурмуват извора в Овча купел... Болнавите дами, по-скоро бездетки, влизат в калта с долните си ризи и фусти, с които срамливо крият пищните си форми. Мъжете в съседство нямат срам и голи-голенички цамбуркат в калта като попови лъжички...

Най-голямото развлечение за бездетките е флиртът... Заради бъдещия си наследник те са готови на всичко... Надвечер на тълпи пристигат с гръм и тръсък загорели мъжкари, следвани по петите от “фараонските дворяни” (т.е. циганите). Пада мрак и в тъмното става целебният грях....” (Величков 2004: 210).

Бездетната жена се смята за ненужна, непълноценна. Никой не я уважава. Тя е търпяна единствето в семейството на родителите си. При всички цигански/ромски групи невъзможността да има деца е една от основните причини за разводи. Мъжът може да изгони бездетната си съпруга без никой да му търси сметка или да го осъди за това. Нерядко това става под натиска на свекървата, защото за нея, родила най-често три и повече деца, е абсолютно неприемливо родът да няма наследници. Често синът чува майчиния упрек: “Защо имаш жена, като нямаш деца? Напусни я!” /”Соске си тут ромни, кана най тут хурде? Мук ла!”/. Но ако младите се обичат много, то тогава съпругът не оставя жена се и могат да осиновят дете.